

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 10.

1867

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 8 Φεβρουαρίου.

ΞΥΝΟΨΙΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Νόμοι. 1) Περί αποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος λίμνης.— 2) Περί τῆς δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1867. — Διατάγματα. 1) Περί συλλογῆς συνδρομῶν ὑπὲρ τῶν ἐκ σεισμοῦ παθόντων κατοίκων τῶν νήσων Κεφαλληνίας, Λευκάδος καὶ Ἰθάκης.— 2) Περί ἀναπληρωτικοῦ Συνέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. — 3) Περί νέας προθεσμίας πρὸς ἐξέτασιν τῶν παρὰ τῷ πρωτοδικεῖῳ Ζακύνθου μὴ ἐξετασθέντων κλητῆρων. — Μηνιαία πρόσφισ τῆς καταστάσεως τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς 31 Δεκεμβρίου 1866. — Ἐκθέσεις περὶ δημοσιεύσεως Νόμων. — Ἀγγελλία, ἀφορῶσαι τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Κ. Σαρράζινου Μομφερζιέρου.

Περί ἀποξηράνσεως καὶ καλλιέργειας τῆς Κωπαίδος Λίμνης.

Μεταξὺ τῶν ὑπογεγραμμένων Κυρίων Α. Κουμουνοῦρου, ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, Α. Α. Χ. Ἀναργύρου, ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, Π. Βράτλα Ἀρμένη, ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐκπροσωποῦντων τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἀφ' ἑνός,

καὶ τοῦ κυρίου Σαρράζινου Μομφερζιέρου (Καρόλου Γονζάγου Γουστάβου), ἐκπροσωποῦντος τὴν παρ' αὐτῷ ἐπὶ τῷ κατωτέρῳ ὀρισμένῳ σκοπῷ συσταينوμένην ἐταιρίαν, ἀφ' ἑτέρου, συνεφωνήθησαν καὶ συνωμολογήθησαν τὰ ἐξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως παραχωρεῖ εἰς τὸν κύριον Σαρράζινον Μομφερζιέρου καὶ εἰς τὴν ἐταιρίαν αὐτοῦ, ἐπιφυλαττομένης τῆς νομοθετικῆς ἐπικυρώσεως, τὸ δικαίωμα τῆς ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος λίμνης καὶ τὸ συνήθως κατακλυζόμενον ἔδαφος αὐτῆς, τὸ κείμενον ἐντὸς τῆς περιμέτρου τῶν συνήθων πλημμυρῶν, τῆς σημειωμένης ἐπὶ τοῦ διαγράμματος, τοῦ Κ. Σωβάζ, Γάλλου μηχανικοῦ, διαγράμματος, οὗτινος ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον θέλει ἐγχειρισθῆ εἰς τὸν ἐργολάβον.

Ἀλλὰ τῆς περιμέτρου ταύτης, μήπω ἐξακριβωθῆσιν καὶ βεβαιωθῆσιν νομίμως ἐπὶ τοῦ τόπου, ἢ ἐξακριβωθῆσιν καὶ βεβαιωθῆσιν αὐτῆς θέλει γίνεαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, τοῦ μνημονευομένου ὑπὸ τοῦ 15 ἄρθρου τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἐνοεῖται, ὅτι ἡ παραχώρησις περιλαμβάνει ἀπάσας τὰς ἐντὸς τῆς νομίμου περιμέτρου τῶν συνήθων πλημμυρῶν κειμένας γαίας.

Ἡ Κυβέρνησις ὁμοῦ ἐγγυᾶται ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν ἐταιρίαν ὡς ἐλάχιστον ὅρον τῆς παραχωρήσεως ἕκτασιν διακοσίων δέκα χιλιάδων βασιλ. στρεμμάτων (εἴκοσι μιᾷ χιλιάδος hectares.)

Ἄν ἡ ἕκτασις τῶν ἐντὸς τῆς νομίμου περιμέτρου τῶν συνήθων πλημμυρῶν κειμένων γαιῶν ὑπερβαίῃ τὸ ὡς ἂν ἐγγυηθῆν ποσὸν τῶν 210,000 βασιλικῶν στρεμμάτων (21,000 hectares), ἡ ἐταιρία θέλει ἀπολαύσει τοῦ περισσεύοντος τούτου.

Ἄν ἐξ ἐναντίας τὸ ἐντὸς τῆς περιμέτρου ταύτης ἔδαφος ᾗντι ὀλιγώτερον τῶν ἐγγυηθέντων 210,000 στρεμμάτων, ἡ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ συμπληρώσῃ τὸ ποσὸν τούτο, παραχωροῦσα ζώνην καλλιεργησίμων ἐθνικῶν γαιῶν, ἴσην τῷ ἔλλειμματι, καὶ κειμένην ἐντὸς τῆς περιμέτρου τῶν ἐκτάκτων πλημμυρῶν.

Ἡ παραχώρησις γίνεται ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους.

Ἄρθρον 2.

Τὰ διαγράμματα τοῦ κυρίου Σωβάζ θέλουσι χρησιμεύσει ὡς βάσις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀποξηράνσεως. Δύνανται ὁμοῦ νὰ ἐπενεχθῶσι τροποποιήσεις, ἂν τοιαῦται κριθῶσιν ἀναγκαῖαι, συμφώνως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως· ἰδίως ὡς πρὸς τὴν τομὴν τῆς ὑπὸ τὸ ὄρος Πτώων ὑπώρυγος, ἧς ἡ διάτρησις θέλει εἶσθαι τὸ πρῶτον ἐκ τῶν ἐκτελεσθησομένων ἔργων.

Τὰ ὀριστικῶς παραδεδεγμένα διαγράμματα θέλουσι κατατεθῆ εἰς διπλοῦν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον μετὰ ἐπεξηγηματικοῦ ὑπομνήματος.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Κύριος Σαρράζινος Μομφερζιέρου λαμβάνει διὰ τὴν ἐταιρίαν τοὺς ἐξῆς παραχωρήσεις·

1. Ὀγδοήκοντα χιλιάδας βασιλικῶν στρεμμάτων (ὀκτὼ χιλ. hectares) εἰς πλήρη ἰδιοκτησίαν.

2. Τὴν ἐπικαρίαν τοῦ ὑπολοίπου παραχωρουμένου ἐδάφους ἐπὶ ἐννεμήκοντα ἐννέα ἔτη.

3. Τὴν χρῆσιν ἐπὶ ἐννεμήκοντα ἐννέα ἔτη ἐπίσης ὀρισθησομένην.

νης εκτάσεως γῆς παρὰ τῷ λιμένι Λαρυμνης, ἵνα ἐγερωθῶσιν ἐπ' αὐτῆς τὰ καταστήματα, τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐταιρίας.

Ἡ ἐκτασις τῆς γῆς ταύτης καὶ ἡ θέσις αὐτῆς θέλουσιν ὀρισθῆ συμφώνως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς κυρώσεως.

Δύνανται ἐπίσης νὰ παραχωρηθῶσιν ἀκολούθως εἰς τὴν ἐταιρίαν γαῖαι κατὰ τὸν λιμένα Ἀντικύρρας, ἂν θεωρηθῇ τοῦτο χρήσιμον, συμφώνως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως.

4. Τὴν ἀτέλειαν παντὸς οἰοῦδήποτε φόρου ἐπὶ τῶν παραχωρουμένων γαιῶν καὶ τῶν ἐπὶ τούτων ἐγερωθουσμένων οἰκοδομῶν ἐπὶ δέκα ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς κυρώσεως.

5. Τὴν ἀτέλειαν παντὸς εἰσαγωγικοῦ ἢ τελωνιακοῦ τέλους ἐπὶ δέκα ἔτη ὡσαύτως, ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς κυρώσεως, δι' ὅλας τὰς μηχανὰς καὶ οἰαδήποτε ἐργαλεῖα, ἀναγκαῖα εἰς τὰ ἔργα τῆς ἀποξηράνσεως, τῶν οἰκοδομῶν καὶ τῆς καλλιέργειας, ὡς καὶ διὰ τὰς οἰαδήποτε φύσεως ὕλας, τὰς ἀναγκαῖας εἰς τὴν ἀποξηράνσιν, εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῶν ἐργοστασίων, τῶν οἰκημάτων καὶ τῶν καταστημάτων τῆς καλλιέργειας.

6. Τὴν χρῆσιν τῶν ὑδάτων τῶν ποταμῶν καὶ τῶν χειμάρρων, ἔσοι εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν ἀποξηρανθησομένην πεδιάδα, διατηρουμένων πάντοτε τῶν ἤδη ὑπὸ τῶν παραποταμιῶν κεκτημένων δικαιωμάτων. Ἀλλὰ νέα δικαιώματα ἢ ἐπέκτασις κεκτημένων δικαιωμάτων δὲν θέλουσιν εἰς τὸ ἐξῆς παραχωρηθῆ. οὐδὲ καταχρήσεις θέλουσιν εἰς τὸ ἐξῆς ἐπιτραπῆ ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν ὑδάτων καθ' ὅλον τὸν ῥυθμὸν τῶν ποταμῶν τούτων.

Ἡ Κυβέρνησις διατηρεῖ τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς βιομηχάνους, ὅπως χρησιμοποιήσωσι τὴν κλίσιν τῆς Ἐρκύνης ὡς κινητικὴν δυνάμιν.

Τῶν ὑδάτων δὲ, τῶν ἐκβαλλόντων ἐκ τοῦ Κωπαϊκοῦ πεδίου διὰ τῆς ἐν τῷ Πτώφ ὄρει ὑπώρυγος, ἡ ἐταιρία θέλει ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν ἐπὶ δεκαπέντε ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν ἔργων τῆς μνησθεῖστος ὑπώρυγος (ἐπιφυλαττομένων τῶν ὑπὸ τρίτων κεκτημένων ἤδη δικαιωμάτων), δυναμένη νὰ μεταχειρισθῇ ταῦτα διὰ τὴν κίνησιν τῶν εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτῆς ἀναγκαίων μηχανῶν.

Ἡ ἐταιρία ὑποχρεοῦται νὰ στήσῃ τὰ ἐργοστάσια αὐτῆς εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ συμπίσῃ ἀπώλεια κλίσεως.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς ἄλλους νὰ χρησιμοποιήσωσι τὰ ὕδατα ταῦτα, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ μὴ παρεμποδίζωσιν ἢ βλάπτουν τὴν κίνησιν τῶν ἐργοστασίων τῆς ἐταιρίας.

7. Ἡ ἐταιρία δύναται, χωρὶς νὰ πληρώσῃ οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν εἰς τὸ δημόσιον, νὰ ἀνοίξῃ δρόμους ἢ νὰ συστήσῃ ἀποθήκας, ἢ ἐργοστάσια προσωρινὰ εἰς τὰ πέριξ τῆς λίμνης ἐπὶ γαιῶν, ἀνηκουσῶν εἰς τὸ δημόσιον ἐκεῖ, ὅπου ἡ ἀνάγκη αὐτῶν ἀναγνωρισθῇ, συμφώνως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων.

Ἄρθρον 4.

Ὅλαι αἱ ἀναγκαῖαι ἀπαλλοτριώσεις, εἴτε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς ἀποξηράνσεως, εἴτε διὰ τὰ ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ἐγερωθόμενα καταστήματα, θέλουσιν ἐκβιασθῆ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ λόγῳ τῶν ἀπαλλοτριώσεων τούτων πληρωτέαι ἀποζημιώσεις εἶναι εἰς θάρος τῆς ἐταιρίας.

Αἱ ἀποζημιώσεις αὗται, αἵτινες θέλουσιν πληρωθῆ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, δὲν δύναται ποτὲ νὰ ὑπερβῶσι τὴν τῶν ἀπαλλοτριωθεισῶν γαιῶν ἀξίαν πρὸ τῆς ἀποξηράνσεως. Ἡ δὲ ἀξία αὕτη θέλει συγκεφαλαιωθῆ (capitalisée) ἐπὶ τῇ θάσει προσόδου 5 τοῖς 0/0.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἀναφανῇ ἀνάγκη ν' ἀνοι-

χθῶσιν ὁδοὶ ἢ νὰ στηθῶσι προσωρινῶς ἀποθήκαι καὶ ἐργοστάσια ἐπὶ ἰδιωτικῶν γαιῶν, ἡ ἐταιρία θέλει πληρῶσαι εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας ἀποζημιώσιν, ἀνάλογον τοῦ χρόνου καὶ τῆς εκτάσεως τῆς κατοχῆς.

Ἡ θάσις τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης θέλει εἶσθαι ἡ αὐτῇ, ὅπως ἀνωτέρω ὀρίσθη.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐταιρία πληρῶνει μόνον τοὺς αὐτοὺς φόρους, εἰς οὓς ὑπόκεινται οἱ πολῖται κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐταιρία θέλει καταβάλλει εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον δραχ. 300 χιλιάδας λόγῳ ἐγγυήσεως. Ἡ ἐγγύησις αὕτη, ἣτις καταβλήθησεται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς κυρώσεως, θέλει παρέχει τόκον 6 τοῖς 0/0 ἐτησίως. Ἀποδοθησεται δὲ μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ὑπὸ τὸ Πτώων ὄρος ὑπώρυγος.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐταιρία θέλει δανείσει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἕν ἑκατομμύριον καὶ ἑπτακοσίας χιλιάδας δραχμῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει καταβλήθῃ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς κυρώσεως.

Ἡ ἀπόδοσις τοῦ δανείου τούτου θέλει ἐξασφαλισθῆ διὰ τῆς προσόδου τῶν ἀλικῶν.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει πληρῶνει ἐτήσιον τόκον 7 τοῖς 0/0 ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως, ἣτις θέλει γίνεαι ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς.

Ἄρθρον 8.

Τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπὸ τὸ Πτώων ὄρος ὑπώρυγος ἡ ἐταιρία θέλει γίνεαι ἐντὸς ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς κυρώσεως. Θέλουσιν δὲ ἀποπερατωθῆ ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, ἔκτος ἂν συμπίσῃ κώλυμα ἐξ ἀνωτέρας δυνάμεως.

Ἐὰν αἱ ἐργασίαι δὲν ἀρχίσωσιν ἢ δὲν ἀποπερατωθῶσιν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δικαιούται νὰ κηρύξῃ δι' ἀνεκκλήτου ἀποφάσεως ἔκπτωτον τὴν ἐταιρίαν.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἐξ 300 χιλιάδων δραχμῶν ἐγγύησις καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ δημοσίου. Ὅλα δὲ τὰ ἔργα, ἀποπερατωμένα ἢ μὴ, ὡς καὶ τὸ ὑλικόν, ἐκτίθενται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐκπτώτου ἐταιρίας.

Ἄρθρον 9.

Ἐντὸς δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς Βασιλικῆς κυρώσεως ὅλα τ' ἀφορῶντα τὴν ἀποξηράνσιν ἔργα πρέπει νὰ ὦσιν ἀποπερατωμένα. Εἰς ἐναντίαν περιπτώσει ἡ ἐταιρία θέλει πληρῶσαι πρόστιμον ἐκ δραχμῶν πενήτηκοντα χιλιάδων πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμεῖου, τὸ δὲ πρόστιμον τοῦτο θέλει διπλασιάζεσθαι ἀπὸ ἑτὸς εἰς ἔτος μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων.

Ἄρθρον 10.

Διὰ τοῦ κατὰ τὸ 15 ἄρθρον ἐκδοθησομένου νόμου θέλουσιν κανονισθῆ τὰ ἐξῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἀπαιτούμενα.

1. Ὁ τρόπος τῆς νομίμου βεβαιώσεως τῶν δύο περιμέτρων τῶν συνήθων καὶ ἐκτάκτων πλημμυρῶν.

2. Ὁ τρόπος, καθ' ὃν θέλουσιν ὀρισθῆ ἡ θέσις καὶ τὰ ὄρια τῆς κατὰ τὸν λιμένα τῆς Λαρυμνης παραχωρήσεως.

3. Ὁ τρόπος τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀξιώσεων, ὅσαι θέλουσιν προβληθῆ ὑπὸ ἰδιωτῶν ἐπὶ γαιῶν, κειμένων μεταξὺ τῶν δύο νομίμων περιμέτρων.

4. Ὁ τρόπος, καθ' ὃν θέλουσι σημειωθῆ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διὰ σταθερῶν σημείων αἱ γραμμῆαι τῶν δύο περιμέτρων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν κτήσεων.

5. Ὁ τρόπος, καθ' ὃν θέλουσι συνταχθῆ δύο χάρται, ἓ μὲν δεικνύων τὰς γραμμῆας τῶν δύο νομίμων περιμέτρων καὶ τῶν

ιδιωτικῶν κτήσεις, ὃ δὲ δεικνύων τὴν γραμμὴν τῆς κατὰ τὸν λιμένα τῆς Λαρυμνῆς παραχωρήσεως.

6. Τέλος ὁ τρόπος τῆς συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου, ὅπερ θέλει συναφθῆ εἰς τοὺς χάρτας.

Ἄφου δὲ ὅλα ταῦτα ἐκτελεσθῶσι, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ μνησθέντος νόμου, ἀντίγραφα, νομίμως ἐπικυρωμένα, τῶν χαρτῶν καὶ τοῦ πρωτοκόλλου θέλουν ἐγγχειρισθῆ εἰς τὴν ἑταιρίαν.

Ἄρθρον 11.

Οἱ ἰδιοκτῆται γαιῶν, κειμένων μεταξὺ τῶν δύο νομίμως ὀρισμένων περιμέτρων, θέλουν πληρώσει κατὰ στρέμμα εἰς τὴν ἑταιρίαν ἀποζημιώσιν ἀνάλογον τῆς ὡς ἐκ τῆς ἀποξηράνσεως προσγενομένης βελτιώσεως.

Ἡ αὐξήσις αὕτη τῆς ἀξίας θέλει προσδιορισθῆ συμβιβαστικῶς μεταξὺ τοῦ ἰδιοκτῆτου καὶ τῆς ἑταιρίας. Ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας θέλει ὀρισθῆ ὑπὸ δύοπραγματογνομῶνων, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν μερῶν.

Ἄν δὲ καὶ οὗτοι διχογνωμησῶσιν, ἡ διαφορὰ λύεται διὰ τρίτου πρραγματογνομῶνος, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου.

Ἔννοεῖται δὲ, ὅτι τὸ δριμόσιον δὲν θέλει πληρώσει οὐδεμίαν ἀποζημιώσιν διὰ τὰς ἀνηκούσας αὐτῷ μεταξὺ τῶν δύο περιμέτρων ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρον 12.

Αἱ γαῖαι, ὅσαι παραχωροῦνται εἰς τὴν πλήρη ἰδιοκτησίαν τῆς ἑταιρίας, θέλουσιν ἀποτελέσει μοναδικὸν κλῆρον, κείμενον εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἄκρην τῆς κατὰ τὸ Κωπαϊκὸν πεδίου παραχωρήσεως, καὶ διευθυνόμενον ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον, χωρὶς νὰ ὑπολογισθῶσιν ἐν αὐτῷ αἰ ὑπὸ τῶν διωρῶν τῶν ὀχθῶν καὶ τῶν προχωμάτων κατεχόμεναι γαῖαι.

Ἡ νόμιμος ὀροθέτησις τῆς ἰδιοκτησίας ταύτης θέλει γίνεαι ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκροήν τῶν ὑδάτων εἰς τὸν λιμένα τῆς Λαρυμνῆς διὰ τῆς ὑπάρυγος τοῦ ὄρους Πτώου.

Θέλουσι τότε προστεθῆ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ δέκατον ἄρθρον χάρτου τῆς κατὰ τὸ Κωπαϊκὸν πεδίου παραχωρήσεως καὶ τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου ἡ γραμμὴ καὶ ἡ σημείωσις τῶν ὀρίων τῆς διαρκοῦς παραχωρήσεως.

Ἄρθρον 13.

Ἄφου ἡ ἑταιρία συλλέξῃ τοὺς καρποὺς τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς ἐπικαρπίας αὐτῆς ἐκ τῶν προσκαίρως παραχωρουμένων γαιῶν, αἱ γαῖαι αὗται ἐπανάρχονται εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐπικρατείας μεθ' ὧν τῶν ἐπ' αὐτῶν ἔργων καὶ οἰκοδομῶν, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἡ ἑταιρία οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ ἐπικράτεια ἀναλαμβάνει τὴν διατήρησιν τῶν διωρῶν.

Συμφωνεῖται ὁμως ὑπὲρ τῶν ἀποίκων, οἵτινες ἤθελον ἀποκατασταθῆ ἐπὶ τῶν παραχωρουμένων γαιῶν ὡς γεωργοί, ὅτι θέλουσιν ἀναγνωρισθῆ ἰδιοκτῆται τῶν οἰκημάτων, ὅσα ἤθελον οἰκοδομήσει αὐτοί, ἢ ἤθελον παραχωρηθῆ εἰς αὐτοὺς παρὰ τῆς ἑταιρίας, δέκα ἔτη τοῦλάχιστον πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐπικαρπίας, ὡς καὶ τῶν συνεχομένων μετ' αὐτῶν στρεμμάτων, ὧν ὁ νόμος θέλει ὀρίσει τὸν ἀριθμὸν δι' ἐκάστην οἰκογένειαν.

Ἄρθρον 14.

Πᾶσα διαφορὰ, δυναμένη νὰ ἀναφῆ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας, καὶ ἀφορῶσα τὴν ἐρμηνείαν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης συμβάσεως, δικάζεται ἀνεκκλήτως ὑπὸ διαιτητῶν.

Ἐκαστον μέρος διορίζει δύο διαιτητάς.

Διαφωνίας ὑπαρχούσης, οἱ διαιτηταὶ ἐκλέγουσιν ἐπιδιαιτητήν· ἂν δὲ διαφωνήσῃ καὶ περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, οὗτος διορίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον 15.

Νόμος εἰδικὸς θέλει προνοήσει, ὅπως τὰ διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως συνομολογηθέντα, ὅσα ἀφορῶσι τρίτους, κατεχόμενα ὑποχρεωτικὰ δι' αὐτούς.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις, τῆ 22 Ἰουλίου (3 Αὐγ. 1865).

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΑΟΥΡΟΣ,

ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥ Χ. ΑΝΑΡΓΥΡΟΥ,

Π. ΒΡΑΪΛΑΣ ΑΡΜΕΝΗΣ,

Φ. ΣΑΡΡΑΖΙΝΟΣ ΜΟΜΦΕΡΙΕΡΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΟΓ'.

Περὶ ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαϊδὸς λίμνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ παραχώρησις τῆς ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαϊδὸς λίμνης καὶ τῶν γαιῶν, τῶν περιλαμβανομένων ἐντὸς τῆς νομίμου περιμέτρων τῶν συνήθων πλημμυρῶν, ἡ γενομένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Κ. Σαρράζινον Μομφερίερον ἢ τοὺς δικαιούχους καὶ τοὺς δικαιοδόχους αὐτοῦ, καὶ ἡ συνημμένη ἐκ δεκαπέντε ἄρθρων σύμβασις, ἣτις ἐπὶ τούτῳ συνομολογήθη μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ μνησθέντος ἐργολάβου, ὅπως διὰ τοῦ παρόντος Νόμου τροπολογεῖται, ἐπικυροῦνται.

Ἄρθρον 2.

Αἱ τῶν ιδιωτικῶν κτημάτων ἀπαλλοτριώσεις, ὅσαι εἰσὶν ἀναγκαῖαι, εἴτε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαϊδὸς, εἴτε διὰ τὰ καταστήματα, ὅσα ἡ ἐργολάβουσα ἑταιρία ἀναγκασθῆ νὰ ἐγείρῃ, χρῆσιμα πρὸς τὰς ἐργασίας τῆς ἀποξηράνσεως, τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς πρὸς ταύτην σχετικῆς βιομηχανίας, θέλουν ἐκδισασθῆ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἢ δ' ἑταιρία εἶναι ὑπόχρεως νὰ πληρῶνῃ τὰς ἀποζημιώσεις, αἵτινες ὁμως δὲν δύνανται ποτε νὰ ὑπερβῶσι τὴν πρὸ τῆς ἀποξηράνσεως ἀξίαν τῶν ἀπαλλοτριουμένων γαιῶν, συγκεφαλαιουμένην ἐπὶ τῆ βάσει προσῶθου 5 τοῖς 0|0.

Ἄν ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων ὑπάρχωσι κτίρια ἢ ἀσυγκόμιστοι κρῆσοι, ταῦτα ἐκτιμῶνται ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν.

Ἡ ἀποζημιώσις θέλει λογισθῆ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως, ἐὰν ἡ ἑταιρία ἀναγκασθῆ προσωρινῶς νὰ ἐγείρῃ ἐργοστάσια, ἀποθήκας, ἢ ν' ἀνοίξῃ διόδους ἐπὶ ἰδιοκτῆτων γαιῶν, ἢ δ' ἀποζημιώσεις θέλει εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν κατεχομένην ἐπιφανείαν καὶ τὸν χρόνον τῆς κατοχῆς. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν διατάξεων τούτων θέλει γενῆ, καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργῶς ἐπὶ τῆ αἰτήσει τῆς ἑταιρίας, καὶ ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰ ὀριστικὰ διαγράμματα, τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ ἄρθρῳ τῆς συνημμένης συμβάσεως μνημονευόμενα, ὀρίζει δι' εἰδικῶν διαταγῶν τὰς γαῖας, ὧν πρόκειται νὰ ἐκδισασθῆ ἢ ἀπαλλοτριώσῃ.

Αἱ διαταγαὶ αὗται δημοσιεύονται ἀμέσως διὰ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· ἐπὶ δὲ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος γαῖαι δὲν δύνανται ν' ἀπαλλοτριωθῶσιν ὑπὸ τῶν ἰδιοκτῆτων.

Οἱ ἔπαρχοι Λεβαδείας καὶ Λοκρίδος κοινοποιοῦν διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος τὴν ὑπουργικὴν διαταγὴν εἰς ἕκαστον ἰδιοκτῆ-

την τῆς περιφέρειας του, προσκαλούμενοι συγχρόνως νὰ διορίσῃ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν τὸν ἐκτιμητὴν αὐτοῦ.

Ἄν ὁ ἰδιοκτῆτης δὲν πράξῃ τοῦτο ἐμπροθέσμῳ, ὁ ἐκτιμητὴς οὗτος θέλει διορισθῆ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπάρχου.

Ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διορίζει ἐπιμελεῖα τοῦ δημοσίου ἕτερον ἐκτιμητὴν.

Ἡ ἑταιρία διορίζει καὶ αὐτὴ τρίτον ἐκτιμητὴν. Οἱ τρεῖς οὗτοι ἐκτιμηταί, προσκαλούμενοι ἐπὶ ἀποδείξει ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπάρχου, συνέρχονται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ἐπαρχείου, κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὀρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, καὶ προσδιορίζουσι δι' ἡτιολογημένης γνωμοδοτήσεως κατὰ πλειοψηφίαν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν τὸν μέσον ὄρον τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη ἐτῆσι καθεαυτῶν προσόδου τοῦ εἰς ἀπαλλοτριώσιν ὑποκειμένου κτήματος. Ἄν ὁ παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ ἐργολάβου ἐκλεγθεὶς ἐκτιμητὴς δὲν ἐμφανισθῇ, ἢ ἀρνηθῇ νὰ συμπράξῃ, ἢ νὰ συνυπογράψῃ τὴν γνωμοδότησιν, οἱ δὲ ἄλλοι ἕτεροι προβαίνουν εἰς τὴν σύνταξιν καὶ τὴν ὑπογραφήν τῆς γνωμοδοτήσεως, ἥτις κατατίθεται παρ' αὐτῶν εἰς τὸ ἐπαρχεῖον, συντασσομένης ἐκθέσεως.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῆς ἑταιρίας ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κλητεῦται τὸν ἰδιοκτῆτην ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ὅπως ἀποφασισθῇ ἡ ἀπαλλοτριώσις.

Ἡ κλῆσις αὕτη εἶναι βραχυπρόθεσμος, δικάζεται δ' ὡς κατεπείγουσα κατὰ τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ παρέλευσιν πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, καὶ ἂν συμπέσῃ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν δικαστικῶν διακοπῶν.

Τὸ δικαστήριον ἐκδίδει κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, δι' ἧς θέλει ἀναγνωρίσει, ὅτι τὸ κτῆμα ἢ τὸ μέρος τοῦ κτήματος ἀπαλλοτριούται λόγῳ δημοσίας ὠφελείας, καὶ θέλει προσδιορίσει ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν ἐκτιμητῶν καὶ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ καθιερωθείσης ἀρχῆς τὴν ἀξίαν τῆς ἰδιοκτησίας, διατάσσον ἐν τούτῳ τὴν κατάθεσιν τοῦ ἀντιτίμου αὐτῆς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς ἑταιρίας εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ κτήματος ἀμέσως μετὰ τὴν γενομένην κατάθεσιν.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου δὲν ὑπόκειται οὔτε εἰς τὴν ἀνακοπὴν, οὔτε εἰς ἄλλο ἔνδικον μέσον, εἶναι δ' ἀνέκκλητος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπαλλοτριώσιν καὶ τὴν ἐγκατάστασιν.

Ἡ ἐφεσις δύναται ν' ἀφορᾷ μόνον τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως, ἂν τὸ Πρωτοδικεῖον δὲν ἤθελε συμμορφωθῆ μετὰ τὰς ἀνωτέρω τεθείσας βάσεις.

Ἡ ἐφεσις, ἥτις γίνεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἐκδικάζεται ὡς κατεπείγουσα τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ παρέλευσιν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως.

Ἀλλὰ, καίτοι ὑπαρχούσης ἐφέσεως, ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις ἐκτελεῖται, καὶ, μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ τιμήματος, ἡ ἐγκατάστασις ἐνεργεῖται δαπάνῃ τῆς ἑταιρίας διὰ πρωτοκόλλου, συντασσομένου ἐπιτοπίως ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἑταιρίας καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἂν θελήσῃ νὰ ἐμφανισθῇ.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο, ὡς καὶ ἡ ἀπόφασις, μεταγράφονται εἰς τὸ βιβλίον τῶν μεταγραφῶν.

Ἄμα ἡ ἑταιρία καταθέσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τὸ παρὰ τοῦ Πρωτοδικείου ὀρισθὲν τίμημα, γίνεται ἀναμφισβητήτως κύριος τῶν ἀπαλλοτριωθεισῶν γαιῶν, ἐλευθέρων παντὸς βάρους· ὀφείλει ὅμως, ἂν τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως αὐξηθῇ ὑπὸ τοῦ ἔρετῆου, νὰ καταβάλλῃ τὸ ὑπόλοιπον ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἐπομένως αἱ ἐγγεγραμμέναι ὑποθήκαι ἐξελείφονται, καὶ τὰ πραγματικὰ δικαιώματα τῶν τρίτων δύνανται νὰ ἐνσκηθῶσι μόνον ἐπὶ τῶν κατατεθειμένων χρημάτων ἐντὸς τριῶν

μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιμελείας τοῦ ἐπάρχου πρὸς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς κοινοποιήσεως τῆς καταθέσεως καὶ τῆς καταχωρήσεως αὐτῆς εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιφυλακτομένης πάσης προσωπικῆς ἀγωγῆς κατὰ τοῦ πρώτου ἰδιοκτῆτου.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς τριμήνου ταύτης προθεσμίας ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, μὴ ὑπαρχουσῶν κατασχέσεων ἢ ἀναγγελιῶν, δύναται ν' ἀπαλλαχθῇ, καταβάλλουσα τὰ κατατεθέντα χρήματα εἰς τὸν πρῶτον ἰδιοκτῆτην ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἐπιστήμου ἀντιγράφου τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν, τῶν ἐμφαινόντων, ὅτι αὕτη κατέστη τελεσίδικος.

Ἄρθρον 4.

Αἱ πρὸς τοῦ ἀπαλειφομένου δεκάτου ἄρθρου τῆς συμβάσεως ὀριζόμεναι ἐργασίαι, τροποποιούμεναι, ἐκτελοῦνται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Ἐπιτροπὴ, ἐξ ἐπτὰ ἐμπειροτεχνῶν συγκειμένη, διορίζεται, ὅπως μεταβῇ εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Κωπαίδος καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Λάρυμναν,

Καὶ εἰς μὲν τὴν πεδιάδα τῆς Κωπαίδος οἱ ἐμπειροτέχνηαι θέλουσι προσδιορίσει ὀριστικῶς καὶ νομίμως δαπάνῃ τῆς ἑταιρίας τὴν περίμετρον τῆς συνήθους πλημμύρας.

Εἰς Λάρυμναν δὲ θέλουσι ὀρίσει ἐπὶ τόπου διὰ μονίμων ὀροσῆμων, δαπάνῃ ἐπίσης τῆς ἑταιρίας, τὴν θέσιν καὶ τὰ ὄρια τῶν παρὰ τῷ λιμένι τούτῳ παραχωρήσεων.

Δύο μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης διορίζονται πρὸς τῆς ἑταιρίας, δύο παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν, δύο παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ τὸ ἕβδομον, ὅπερ προεδρεύσει τῆς ἐπιτροπῆς, παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ ἐμπειροτέχνηαι, ὀδηγούμενοι ἐκ τοῦ διαγράμματος τοῦ Γάλλου μηχανικοῦ Κ. Σωβάξ, ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν βράχων σταθερῶν ἰχνῶν καὶ ἐκ πάσης ἄλλης ἀναμφιλέκτου ἀποδείξεως, θέλουσι ἐνεργῆσαι χωροσταθμίσεις, καὶ θέλουσι στίσει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους δαπάνῃ τῆς ἑταιρίας σταθερὰ σήματα, ἰκανὰ, ὅπως ὀρισθῇ θετικῶς ἡ περίμετρος τῆς συνήθους πλημμύρας κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τῆς συμβάσεως.

Ἀφοῦ δὲ τοιοῦτοτρόπως ἐξακριβωθῇ ἀμετακλήτως ἡ εἰρημένη περίμετρος, καὶ ὀρισθῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἡ ἐπιτροπὴ θέλει συντάξει λεπτογραφικὸν χάρτην τοῦ Κωπαϊκοῦ πεδίου, ἐφ' οὗ θέλει διαγράψῃ τὴν νόμιμον περίμετρον, πρὸς δὲ καὶ χάρτην τῆς Λαρυμνῆς, ἐφ' οὗ ἐπίσης θέλει διαγράψῃ τὰ ὄρια τῆς κατὰ τὸν λιμένα τοῦτον παραχωρήσεως.

Οἱ ἐμπειροτέχνηαι θέλουσι ἀκολουθῶς συντάξει πρωτόκολλον, ὀρίζον, ὅσον ἔνεστιν ἀκριβέτερον καὶ λεπτομερέστερον, τὰς σχετικὰς θέσεις τῶν σημάτων, τῶν ἐνδεικνυόντων τὰς γραμμὰς τῆς νομίμου περιμέτρου.

Τὸ αὐτὸ πρωτόκολλον θέλει περιλάβῃ καὶ τὴν σχετικὴν θέσιν τῶν ὀροσῆμων τῆς ἐν Λαρυμνῇ παραχωρήσεως.

Πᾶσα ἀξίωσις ἐπὶ γαιῶν, κειμένων ἐντὸς τῆς νομίμου περιμέτρου τῆς συνήθους πλημμύρας, εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἀντίγραφα, ἴσα ἀπαράλλακτα, τῶν τε διαγραμμάτων καὶ πρωτοκόλλων, θέλουσι παραδοθῆ πρὸς τὴν ἑταιρίαν, ὡς τίτλοι ἰδιοκτησίας πρὸς ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς.

Ἄρθρον 5.

Ἡ σύμβασις τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς·

α) Αἱ §§ 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 1 ἀπαλείφονται.

β) Ἡ § 2 τοῦ ἄρθρου 6 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς·

Ἡ ἐγγύσις θέλει κατατεθῆ εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν ἐν διαστήματι εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ περι ἀπὸζημιώσεως τῆς Κωπαίδος νομοτοχεδίου, ἢ δὲ τράπεζα θελε καταβάλλῃ αὐτὴν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἀμέσως μετὰ τὴν Βασιλικὴν κύρωσιν αὐτοῦ.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει πληρῶναι διὰ τὴν κατάθεσιν ταύτην ἐνιαύσιον τόκον 6 τοῖς 0|0 ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καταθέσεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως, γενησομένης ἐμέσως μετὰ τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς ἀποξηράνσεως.

Ἡ § 6 τοῦ ἀρθρου 3 τῆς συμβάσεως τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς·

Τὴν χρῆσιν τῶν ὑδάτων, τῶν ποταμῶν καὶ τῶν χειμάρρων, ὅσοι εἰσβάλλουσιν εἰς ἀποξηρανθησομένην πεδιάδα. Ἀλλ' ὅλαι αἱ ἰδιόκτητοι ἢ κατεχόμενοι γαῖαι, ὅσαι ποτιζονται ἐκ τῶν ὑδάτων τῶν ποταμῶν καὶ χειμάρρων, τῶν εἰσβαλλόντων εἰς τὴν Κωπαίδα, διατηροῦν ἀπραμείωτον τὸ δικαίωμα τῆς ἀρδεύσεως· ἀλλὰ νέα δικαίωματα ἢ ἐπέκτασις κεκτημένων δικαιομάτων δὲν θέλουσιν εἰς τὸ ἐξῆς παραχωρηθῆ.

γ') Ἡ κατὰ τὴν § 1 τοῦ ἀρθρου 7 ἐξέκμητος προθεσμία περιορίζεται εἰς δύο μῆνας· εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς § 2 προστίθεται τὸ «ἢ ἄλλης τινὸς περιουσίας ἐθνικῆς». Ἡ § 3 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς. Ἡ Κυβέρνησις θέλει πληρῶσαι ἐτήσιον τόκον 7 τοῖς 0|0 ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως, ἥτις θέλει γενῆ ἐντὸς δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς. »

δ') Ἡ § 2 τοῦ ἀρθρου 8 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς·

Ἐὰν αἱ ἐργασίαι δὲν ἀρχίσωσιν ἢ δὲν ἀποπερατωθῶσιν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, ἢ ἐὰν δὲν γίνῃ ἐμπροθέσμως τὸ δάνειον, ἢ δὲν κατατεθῆ ἢ ἐγγύησις ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον δικαιούται νὰ κηρύξῃ δι' ἀνεκκλητῶν ἀποφάσεως ἔκπτωτον τὴν ἐταιρίαν.

ε') Τὰ ἀρθρα 10 καὶ 11 τῆς συμβάσεως ἀπαλείφονται.

ς') Ἡ § 1 τοῦ ἀρθρου 13 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς·

Ἀπὸ τῆς ἐταιρίας συλλέξῃ τοὺς καρπὸς τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς ἐπικαρπίας ἐκ τῶν προσκίρως παραχωρουμένων αὐτῇ γαιῶν, αἱ γαῖαι αὗται ἐπανερχονται εἰς τὴν ἐπικοράτειαν μεθ' ὅλων ἐν γέ-ει τῶν ἔργων τῆς ἀποξηράνσεως, τῆς ἀρδεύσεως καὶ τῶν οἰωνδῆ-ποτε οἰκοδομῶν, τιθεμένων ἀπάντων παρὰ τῆς ἐταιρίας ἐν καλῇ καταστάσει, χωρὶς νὰ ἔχη αὐτὴ οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως.

Μετὰ δὲ τὴν § 3 τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου προστίθεται καὶ 4 ἔχουσα οὕτως.

«Ἡ ἐταιρία ὑποχρεοῦται νὰ ἔχη ἐν Ἀθήναις γραφεῖον ὑπηρεσίας, οὗ τὴν σύστασιν θέλει ἐπισημῶς γνωστοποιήσει εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. Ἐν ἐναντία περιπτώσει, πᾶσα πρὸς αὐτὴν ἀπευθυνομένη κοινοποίησις ἰσχύει, γενομένη παρὰ τῶ ἐσαγγελεῖ τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν.»

ζ') Τὸ 14 ἀρθρον τῆς συμβάσεως τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς·

Πᾶσαι αἱ ἀμφισβητήσεις, αἱ τυχὸν ἐγερθησόμεναι μετὰ τὴν Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐταιρίας ὡς πρὸς τὴν ἐρμηνείαν, παραβίασιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως, θέλουσιν δικάζεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν δι' ἀγωγῆς συνοπτικῆς, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθρου 8 τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 6.

Οἱ χωρικοὶ, οἱ ἀποκατασταθησόμενοι ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἐταιρίαν προσωρινῶς παραχωρουμένων γαιῶν, θέλουσιν ἀπολαύσει μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐξῆς πλεονεκτημάτων.

Αἱ παρ' αὐτῶν οἰκοδομηθεῖσαι, ἢ παρὰ τῆς ἐταιρίας πρὸς αὐτοὺς δωρηθεῖσαι, οἰκίαι (ἐν ἢ δωρεὰ αὐτῆ ἐγένετο δέκα ἔτη τοῦλάχιστον πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐπικαρπίας) γίνονται ἰδιοκτησίαι αὐτῶν ἀναφαίρετοι μετὰ συνεχόμενων τριῶν στρεμμάτων δι' ἐκάστην οἰκογένειαν.

Πρὸς ἀπόκτησιν δ' ἄλλων ἐθνικῶν γαιῶν, κατὰ τοὺς περὶ τούτου νόμου, οὗτοι ἀπολαμβάνουσι τὰ πλεονεκτήματα τῶν κατόχων.

Ἄρθρον 7.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβερνήσιν νὰ δανεισθῆ παρὰ τῆς ἐται-

ρίας, τῆς ἀνταλαβούσης τὴν ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαίδος, δραχμ. ἔν ἑκατομμύριον ἑπτακοσίας χιλιάδας κατὰ τοὺς ἐξῆς ὄρους.

Ὁ τόκος ὀρίζεται εἰς 7 τοῖς 0|0 ἐτησίως.

Ἡ καταβολὴ τοῦ δανείου γενήσεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἡ ἀπόδοσις τοῦ δανείου ἐξασφαλιζέται διὰ τῆς προσόδου τῶν ἀλικῶν τοῦ Κράτους· ἢ ἄλλης τινος περιουσίας ἐθνικῆς, θέλει δὲ γενῆ ἐντὸς δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβερνήσιν νὰ κανονίσῃ μετὰ τῆς ἐταιρίας τοὺς τύπους τῆς ἐγγυήσεως τοῦ δανείου τούτου.

Ἄρθρον 8.

Ὅτε ὁ ἐπιτυχὼν τὴν παραχώρησιν καὶ οἱ δικαιοδόχοι αὐτοῦ περατώσωσι τὴν ἀποξήρανσιν, καὶ προβῶσιν εἰς σύστασιν ἐταιρίας πρὸς κλλιέργειαν τῶν ἀποξηρανθεισῶν γαιῶν, ἢ δημοσία ἐγγραφῇ μετηγῶν τῆς ἐταιρίας ταύτης θέλει ἀρχίσει ταυτοχρόνως ἐν Παρισίαις καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Ἐὰν δὲ τὸ καταγραφησόμενον κεφάλαιον ᾖναι ἀνώτερον τοῦ ζητουμένου, αἱ ὑπὸ Ἑλλήνων πολιτῶν γενησόμεναι ἐγγραφαὶ δὲν θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς μείωσιν.

Ἄρθρον 9.

Αἱ ἐπὶ τοῦ παραχωρουμένου ἐν γένει πρὸς τὴν ἐταιρίαν ἐδάφους, εἴτε διαρκουσῶν τῶν πρὸς ἀποξήρανσιν ἐργασιῶν, εἴτε καὶ κατ' ἄλλην ἐποχὴν, ἀνευρεθησόμεναι ἀρχαιότητες οἰαδιῆποτε, καθὼς καὶ πᾶν ἀντικείμενον τῆς φυσικῆς ἱστορίας καὶ ἐρεῖσια ἀρχαίων πόλεων, ἀνήκουσιν εἰς τὸ Κράτες.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἐκχώρησις, ἣν ὁ Κ. Σαρραζίνος Μομφερβιέρρος ἐποιήσατο διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1865 ε. ν. συμβολαίου, γενομένου ἐν Παρισίαις, πρὸς τὸν Κ. Ἐβρίκον Βονναῖρ, ἱππότην τῆς Λεγεῶνος· τῆς τιμῆς, πρῶτην οἰκονομικὸν ἐπιθεωρητῆν, ἐγκρίνεται. Ὅθεν ὁ Κ. Βονναῖρ καὶ οἱ δικαιοδόχοι αὐτοῦ κηρύσσονται ἀπὸ τῆς σήμερον ὡς λαβόντες τὴν παραχώρησιν. Εἰς αὐτοὺς δὲ καὶ εἰς ἣν ἐσχματίσαν ἐταιρίαν ἀφρωσιν εἰς τὸ ἐξῆς τὰ ἐάρη καὶ τὰ ὠφελήματα, τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς συμβάσεως τῆς 22 Ἰουλίου 1865 καὶ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 11.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν συμρώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 8 τῆς συμβάσεως κηρυχθῆ ἡ ἐταιρία ἔκπτωτος, ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὸ ἔργον εἰς πάντα ἄλλον κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 24 Ἰανουαρίου 1867.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ε. ΚΕΧΑΓΙΑΣ.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Φεβρουαρίου 1867. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΟΨ.

Περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1867.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ δύναμις τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ ὁρίζεται διὰ τὸ ἔτος 1867 εἰς δύο χιλιάδας ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, μηχανικούς, θερμαστάς καὶ ναύτας, καὶ διαιρείται εἰς τακτικὴν καὶ ἔκτακτον.

Καὶ ἡ μὲν τακτικὴ θέλει ἀποτελεῖται ἐξ ὀκτακοσίων ἀνδρῶν, ἡ δὲ ἔκτακτος ἐκ χιλίων διακοσίων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ στρατολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ 1867 ἔτος εἰς χιλίους ἑξακοσίους ἄνδρας, ἥτοι εἰς τετρακοσίους διὰ τὴν τακτικὴν δύναμιν καὶ εἰς χιλίους διακοσίους διὰ τὴν ἔκτακτον.

Ἄρθρον 3.

Αἱ κεναὶ τάξεις τῆς τε τακτικῆς καὶ τῆς ἔκτακτου δυνάμεως θέλουσι πληρωθῆ κατὰ τῆς ὑπηρεσίας τὰς ἀνάγκας ἐξ ἐθελοντῶν καὶ ἐκ τῶν τῆς ναυτικῆς ἀπογραφῆς.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ἐκ τῆς τακτικῆς ἀπογραφῆς λαμβάνονται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς μερίδος ἐκάστου ναυτικοῦ δήμου ἐκ τῶν λαχόντων τοὺς μικροτέρους ὑποχρεωτικούς ἀριθμούς. Καλοῦνται δὲ ἐπὶ τὰ ὄπλα οἱ ἐπιλαχόντες, ἂν οἱ τὸν στρατεύσιμον κληρὸν λαβόντες ἀποδημῶσιν.

Ἄρθρον 5.

Νόμος εἰδικὸς θέλει κανονίσει τὰ τῆς Ναυτικῆς ἀπογραφῆς.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰανουαρίου 1867.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Α. ΓΡΙΒΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Φεβρουαρίου 1867.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰπουργὸς
X. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συλλογῆς συνδρομῶν ὑπὲρ τῶν ἐκ σεισμοῦ παθόντων κατοίκων τῶν νήσων Κεφαλληνίας, Λευκάδος καὶ Ἰθάκης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Μαλόντες μετ' ἄκρας τῆς ψυχῆς ἡμῶν θλίψεως τὰ δεινὰ παθήματα καὶ τὰς μεγίστας ζημίας, τὰς ὁποίας ὑπέστησαν οἱ κάτοικοι τῶν νήσων Κεφαλληνίας, Λευκάδος καὶ Ἰθάκης ἐκ τοῦ ἐπισυμβάντος σεισμοῦ τῆς 23 λήξαντος μηνός.

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Α΄. Ἐπιτρέπεται νὰ συστηθῶσιν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους Ἐπιτροπαὶ πρὸς συλλογὴν συνεισφορῶν ὑπὲρ τῶν ἐκ σεισμοῦ παθόντων καὶ ζημιωθέντων, ὡς εἴρηται, κατοίκων.

Β΄. Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται θέλουσι σύγκεισθαι ἐν μὲν τῇ ἡμεδαπῇ ἐκ τοῦ Νομάρχου ἢ Ἐπαρχοῦ, τοῦ Σ. Μητροπολίτου ἢ Ἀρχιεπισκόπου ἢ Ἐπισκόπου ἢ Ἐπισκοπικοῦ Ἐπιτρόπου, τοῦ Δημάρχου τῆς Ἐπαρχίας τῆς πρωτεύουσας, καὶ τινῶν ἐκ τῶν μᾶλλον εὐπόληπτων πολιτῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἢ Ἐπαρχοῦ, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξένου, ὑποπροξένου ἢ πράκτορος, καὶ δύο ἐκ τῶν μᾶλλον εὐπολήπτων ἐπίσης κατοίκων τῆς ἑδρας τῆς προξενικῆς ἀρχῆς πολιτῶν Ἑλλήνων ἢ ὁμογενῶν.

Τὰ περὶ τῶν κατὰ τοὺς λοιποὺς δήμους τῶν Ἐπαρχιῶν Ἐπιτροπῶν θέλουσι κανονισθῆ δι' ὁδηγιῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργείου.

Γ΄. Τὰ συλλεχθησόμενα χρήματα θέλουσι συγκεντρωθῆ ἐν τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ, καὶ διανεμηθῆ πρὸς τοὺς ζημιωθέντας καὶ παθόντας ἀπόρους, διαιρούμενα καθ' ἐκάστην τῶν τριῶν νήσων ἀναλόγως τοῦ ὀλικοῦ ποσοῦ τῶν ἐν αὐτῇ ζημιῶν κατὰ τὰ δι' ἡμετέρου Διατάγματος κανονισθησόμενα.

Δ΄. Τῶν ἐκάστοτε συλλεγομένων καὶ εἰσαγομένων εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν συνεισφορῶν θέλει δημοσιεύεσθαι κατάλογος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· μετὰ δὲ τὴν ἐνέργειαν τῆς διανομῆς τῶν συλλεχθησομένων χρημάτων θέλει δημοσιευθῆ διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου γενικὸς πίναξ.

Ε΄. Τὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξακριβώσεως τῶν παθόντων καὶ ζημιωθέντων, τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας ἐκάστου, καὶ τῆς καταστάσεως αὐτοῦ κανονισθῆσονται δι' ὁδηγιῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργείου.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Φεβρουαρίου 1867.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναπληρωτικοῦ Συνέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐπειδὴ ὁ Σ. Μητροπολίτης Κεφαλληνίας κύριος Σπυρίδων, κληθεὶς διὰ τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος 20 Νοεμβρίου π. ε. ἀναπληρωτικὸς Σύνεδρος παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ δεχθῆ τὴν κλήσιν, ἐξ ἰδιαιτέρων κωλυόμενος λόγων, καὶ ἐπειδὴ ὁ τούτῳ κατὰ τὰ πρεσβεῖα ἐπόμηνος Σ. Μητροπολίτης Κερκύρας Κύριος Ἀθανάσιος, μέλλων νὰ κληθῆ κατὰ νόμον εἰς τὴν τοῦ Συνοδικοῦ Συνέδρου θέσιν, ἐξέθηκε λόγους, ἱκανῶς ἀποχωρῶντας, κωλύοντας αὐτὸν νὰ δεχθῆ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν θέσιν ταύτην, διὰ ταῦτα, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ Γ΄. ἄρθρον τοῦ ΣΑ΄. νόμου,

κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ, καλοῦμεν τὸν κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρεσβείων τῆς Ἀρχιερωσύνης τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ Σ. Ἱεραρχῶν ἐπόμενον, ἦτοι τὸν Σ. Ἐπίσκοπον Παξῶν Κύριον Διονύσιον.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰανουαρίου 1867.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

X. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ νέας προθεσμίας πρὸς ἐξέτασιν τῶν παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Ζακύνθου μὴ ἐξετασθέντων κλητῆρων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν.

1) Τὸ ἀπὸ 26 Ἰουλίου π. ε. Ἡμέτερον Διάταγμα περὶ ἐξετάσεως τῶν δικαστικῶν κλητῆρων, ἐκτελεσθὲν καθ'

ἅπαντα τὰ λοιπὰ πρωτοδικεῖα τοῦ Κράτους, ἐκτὸς τοῦ Πρωτοδικείου Ζακύνθου.

2) Τὸ ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου π. ε. ἕτερον Διάταγμα, δι' οὗ ἐτάχθη εἰς τοὺς κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν ἐν Ζακύνθῳ Πρωτοδικῶν κλητῆρας νέα πρὸς ἐξέτασιν προθεσμία.

Ἰδόντες, ὅτι ἀποχρώντως δικαιολογῶνται οἱ μὴ προσελθόντες εἰς ἐξέτασιν ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας κλητῆρες.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐντὸς τῆς πρώτης δεκαπενθημερίας μετὰ παρέλευσιν ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος ὀφείλουσι νὰ δώσωσι τὰς κανονισθείσας διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου π. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος ἐξετάσεις οἱ μὴ δόντες ταύτας κλητῆρες τοῦ πρωτοδικείου Ζακύνθου.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰανουαρίου 1867.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

X. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀριθμὸς 82.

Μηνιαία πρόοψις τῆς καταστάσεως τῆς Ἴονικῆς Τραπεζῆς, 31 Δεκεμβρίου 1866.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ.				ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ.			
Καταβεβλημένον Κεφάλαιον	Δραχ.	..	4984615 38	Χρηματικὸν ὑπάρχον ἐν τῷ Ταμείῳ	1440070	61
Γραμμάτια κυκλοφοροῦντα	3813863 07				
Παρακαταθῆκαι.				Πιστώσεις.			
Εἰς τὰς Νήσους ..	Δραχ.	6257448	34	Εἰς τὰς Νήσους ..	Δραχ.	10010654	07
Ἐν Ἑλλάδι	113743	84	Ἐν Ἑλλάδι	4202569	61
Ἐν Λονδίῳ	2755220	88	Ἐν Λονδίῳ	3333707	42
			9126413 06	Οικήματα καὶ ἄλλη ἰδιοκτησία τῆς Τραπεζῆς	576582	80
	Δραχ.	..	17924891 51		Δραχ.	..	19563584 51
Πρὸς ἰσολογισμὸν	1638693		Δραχ.	..	19563584 51
	Δραχ.	..	19563584 51				

Κέρκυρα, 13/25 Ἰανουαρίου 1867.

Α. Κ. ΛΩΦΝΑΝ

Διευθυντῆς τῆς ἐν Κερκύρᾳ Ἴονικῆς Τραπεζῆς.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Περὶ δημοσιεύσεως Νόμων.

Ἡμεῖς Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας θεβαιούμεν, ὅτι ὁ ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1867 περὶ φυγοδίκων ΠΝΘ' Νόμος, περιεχόμενος εἰς τὸ ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1867 ὑπ' ἀριθ. 3 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐτοιχοκολλήθη ἐπὶ παρουσίᾳ ἡμῶν ἐν τῷ Νομαρχιακῷ καταστήματι εἰς τὸ ἐπὶ τοῦτο προσδιορισθὲν μέρος σήμερον τὴν 12 Ἰανουαρίου 1867 ὥραν 10 Π. Μ. καὶ πρὸς ἀπόδειξιν συνετάξαμεν τὴν παροῦσαν.

Ὁ Νομάρχης καὶ α. α. ὁ Γραμματεὺς
Ν. ΛΑΜΠΙΚΗΣ.

Ἡμεῖς Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας θεβαιούμεν, ὅτι σήμερον τὴν 25 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1867 ἐτοιχοκολλήθησαν ἐπὶ παρουσίᾳ ἡμῶν ἐν τῷ Νομαρχιακῷ καταστήματι καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ προσδιορισθὲν μέρος οἱ ἐξῆς Νόμοι, περιεχόμενοι εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 καὶ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1867 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως α. ὁ ὑπὸ στοιχ. ΡΞΓ'. Νόμος ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων καὶ Ἰταλῶν τοῦ συνεισφέρειν εἰς τὰ καταναγκαστικά δάνεια, β'. ὁ ὑπὸ στοιχ. ΡΞΔ'. ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου ε. ε. περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 25 Ὀβρίου 1853 Νόμου περὶ συστάσεως πρεσβειῶν, γ'. ὁ ὑπὸ στοιχ. ΡΞΕ'. Νόμος τῆς 18 Ἰανουαρίου ε. ε. περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καθ' ὅλον τὸ 1867, δ'. ὁ ὑπὸ στοιχ. ΡΞΖ'. Νόμος τῆς 18 Ἰανουαρίου ε. ε. περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου τοῦ 1867, καὶ ε. ὁ ὑπὸ στοιχ. ΡΞΗ'. Νόμος τῆς 19 Ἰανουαρίου ε. ε. περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἀνανώσειν ἐγγράφων ἢ ἐγγεγραμμένων γενικῶν ὑποθηκῶν εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους κατὰ τὸν ΠΝΒ'. Νόμον, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν συνετάξαμεν τὴν παροῦσαν.

Ὁ Νομάρχης
ΑΘ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἀφορῶσαι τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 12 Ἰανουαρίου ε. ε., ἐπετράπη εἰς τὸν Κ. Νικόλαον Καστρινὸν, Διερχομένῳ τοῦ ἐν Τριπόλει τῆς Βαρβαρίας Γενικοῦ Προξενίου τῆς Ἰταλίας, νὰ παραιτήσῃ τὴν ἑλληνικὴν ἐθνικότητα, καὶ ἀναλάβῃ τὴν ἰταλικὴν ἕνεκα σπουδαίων αὐτοῦ συμφερόντων.

Δι' ὁμοίου τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, ἐπετράπη τῷ Κ. Πέτρῳ Λαγᾷ, ἀνθυποπλοίαρχῳ ἐπιτάκτῳ, νὰ δεχθῇ καὶ φέρῃ τὸ παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας ἀπονεμηθὲν αὐτῷ ἀργυροῦν στρατιωτικὸν ἀριστεῖον.

Δι' ὁμοίου τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, ὁ Κ. Πέτρος Βραΐλας Ἀρμενίης διωρίσθη ἔκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος ὑπουργὸς τοῦ Βασιλέως παρὰ τῇ Αὐτῆς Μεγαλειότητι τῇ Βασιλίῳ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας.

Δι' ὁμοίου τῆς 14 τοῦ ἰδίου, διωρίσθησαν:

Ἐκτακτοὶ ἀπεσταλμένοι καὶ πληρεξούσιοι ὑπουργοὶ τοῦ Βασιλέως, ὁ μὲν Κ. Θεόδωρος Π. Δηλιγιάννης, παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Αὐτοκράτορι τῶν Γάλλων ὁ δὲ Κ. Ἀνδρέας Γ. Κουντουριώτης, παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ τῆς Ἰταλίας.

Γραμματεῖς δὲ Πρεσβειῶν, παρὰ μὲν τῇ ἐν Γαλλίᾳ Πρεσβείᾳ, ὁ Κ. Φωκίων Ρῶκ, μὲ βαθμὸν τμηματάρχου πρώτης τάξεως παρὰ δὲ τῇ ἐν Ἰταλίᾳ, ὁ Κ. Γεώργιος Γ. Τυπάλδος Κοζάκης, μὲ βαθμὸν τμηματάρχου δευτέρας τάξεως παρὰ δὲ τῇ ἐν Λονδίῳ, ὁ Κ. Σπυρίδων Μαρκορᾶς, μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως δευτέρας τάξεως.

Δι' ὁμοίου τῆς 17 τοῦ ἰδίου, διωρίσθησαν:

Ἐκτακτοὶ ἀπεσταλμένοι καὶ πληρεξούσιοι ὑπουργοὶ τοῦ Βασιλέως ὁ μὲν Κ. Σπυρίδων Α. Μεταξᾶς παρὰ τῇ Αὐτοῦ Μεγαλειότητι τῷ Αὐτοκράτορι πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν ὁ δὲ Κ. Γρηγόριος Ὑψηλάντης, παρὰ τῇ αὐτοῦ Μεγαλειότητι τῷ Αὐτοκράτορι τῆς Αὐστρίας καὶ παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ τῆς Πρωσίας.

Γραμματεῖς δὲ Πρεσβειῶν, ὁ μὲν Κ. Μάρκος Ν. Δραγούμης παρὰ τῇ ἐν Πετροπόλει Πρεσβείᾳ, μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης τάξεως ὁ δὲ Κ. Μιχαὴλ Κ. Ζωγράφος, παρὰ τῇ ἐν Βιέννῃ καὶ Βερολίῳ, μὲ βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης τάξεως.

Διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος 31 Ἰανουαρίου ε. ε. διωρίσθη Ἱεροκλήρῳ ἐν τῷ Ναυῷ Κερκύρας ὁ Πανοσιώτατος Ἱερομόναχος Σπυρίδων Σκορδίλης.